

4th International Conference on Health, Crisis and Safety

دیدگاه نوین در مدیریت بحران

نویسنده صادق فتحی سنقری ، طاهره گنجایی

چکیده

بحران حادثه ای است که به طور طبیعی یا به وسیله بشر، به طور ناگهانی یا به صورت فزاینده به وجود می آید که برای بر طرف کردن آن نیاز به اقدامات اضطراری، اساسی و فوق العاده باشد. بحران یک مفهوم چند بعدی است و با تغییرات عمده در محیط فیزیکی و اجتماعی و پیامدهای انسانی غم انگیز شناخته می شود. نتایج گذشته مویید این مطلب است که مدیریت بحران مستلزم تدوین روش و یا چارچوب کلی است و با طراحی برنامه ریزی درست و مناسب و آمادگی های قبلی می توان تا اندازه بسیار زیادی از خسارت و مدت زمان بحران های بزرگ کاست. هر چند استراتژی بین المللی کاهش ریسک یا خطر پذیری بلایا از سال ۲۰۰۰ و براساس قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل آغاز به کار نمود ولی سونامی سال ۲۰۰۴ یک حرکت منطقه ای و جهانی در راستای توسعه ابعاد گوناگون کاهش خطر پذیری و مدیریت بلایا ایجاد نمود. این دغدغه ها و نگرانی ها در طول کنفرانس جهانی کاهش احتمال خطر پذیری ناشی از بحران که در شهر کوبه ی شهرستان هیوگوی ژاپن در سال ۲۰۰۵ برگزار گردید به طور مجدانه ای مورد بحث، مباحثه و مناظره قرار گرفت. ملاک عمل (موثر و مبتکرانه در به کاهش احتمال ناشی از بحران (DRR) بر تغییر مسیری از امداد اضطراری انفعالی هیوگو (HFA)از طریق تقویت ممانعت، پیشگیری و آمادگی تاکید می نماید. مراحل پیش بحرانی از طریق تقویت ممانعت، پیشگیری و آمادگی تاکید مینماید.

کلمات کلیدی: مدیریت بحران، کاهش خطر پذیری، پیش از بحران